

Vlaams
Parlement

ingediend op **926** (2020-2021) – Nr. 1
14 september 2021 (2020-2021)

Voorstel van decreet

van Els Sterckx, Jan Laeremans, Klaas Sloomans,
Suzy Wouters en Chris Janssens

tot wijziging van artikel 4
van de wet van 14 augustus 1986
betreffende de bescherming
en het welzijn der dieren,
wat de invoering van een verbod
op het houden van kettinhonden betreft

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Artikel 4, §2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren legt regels vast over de bewegingsvrijheid van dieren. De paragraaf luidt op dit ogenblik als volgt:

“§2. Niemand mag de bewegingsvrijheid van het dier dat hij houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, zodanig beperken dat het aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels is blootgesteld.

Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt of opgesloten, moet het voldoende ruimte en bewegingsvrijheid krijgen, in overeenstemming met zijn fysiologische en ethologische behoeften.”

De huidige strekking en inhoud van de bepaling brengen echter geen soelaas voor een oud zeer in Vlaanderen dat nog steeds ontzettend veel dierenleed veroorzaakt, namelijk het houden van zogenaamde kettinghonden. Op basis van de huidige bepaling mag een hond op het eigendom waar het dier gewoonlijk verblijft, nog steeds ongestraft voortdurend worden vastgemaakt aan een ketting, zolang die ketting voldoende lang wordt geacht.

Honden zijn echter sociale dieren en het kan niet in redelijkheid worden betwist dat kettinghonden vaak bitter weinig aandacht krijgen van hun eigenaars. Die situatie leidt bij dergelijke honden tot stress, verveling, eenzaamheid en sociaal onaangepast gedrag. Dat alles verhoogt ook de kans op gedragsproblemen, zoals agressie, bijtincidenten en onafgebroken blaffen.

Het voortdurend aan een ketting aangelijnd zijn houdt voor de hond bovendien grote gezondheidsrisico's in. De nek van een hond zit immers vol met zeer delicate en belangrijke lichaamsdelen die de fysiologische processen in het hondenlichaam sturen en de hond gezond houden. Zo bevindt de schildklier zich aan de voorkant van de hals, net onder het strottenhoofd. Als de hond constant aan zijn ketting trekt, kan dat ter hoogte van de hals dan ook leiden tot onder meer schildklierbeschadigingen, spier- en zenuwafwijkingen, of hernialetsels waarbij het bindweefsel van de tussenwervelschijven scheurt, met verlamings- of uitvalsverschijnselen aan een of meer poten.

Verscheidene Vlaamse gemeenten hebben die gezondheids- en welzijnsrisico's voor kettinghonden al ingezien en daarom via een gemeentelijk (politie)reglement het houden van kettinghonden expliciet verboden binnen hun gemeentegrenzen. Een uniforme regeling om definitief een einde te maken aan het kettinghonden-dierenleed in Vlaanderen, die van toepassing is in het volledige Vlaamse Gewest, dringt zich echter op.

2. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere uitleg.

Artikel 2

Met dit artikel wordt voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest een uniform verbod uitgevaardigd op het houden van kettinghonden, zodat definitief een einde wordt gesteld aan het dierenleed dat een dergelijke bewegingsvrijheidsbeperking bij honden veroorzaakt.

Els STERCKX
Jan LAEREMANS
Klaas SLOOTMANS
Suzy WOUTERS
Chris JANSSENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 4, §2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2018, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het is verboden om honden gewoonlijk aan een ketting of op een andere manier vast te leggen op het eigendom waar het dier in regel verblijft.”.

Els STERCKX
Jan LAEREMANS
Klaas SLOOTMANS
Suzy WOUTERS
Chris JANSSENS